

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: J.P.
zastoupena advokátem Mgr. Martinem Bílým
sídlem Veleslavínova 252/5, 702 00 Ostrava

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 7. 2022, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:
I. Specifikace věci

1. Podstatou věci je nesouhlas žalobkyně s posouzením invalidity, protože se domnívá, že její pracovní schopnost poklesla nejméně o 35 %.
2. Konkrétně se žalobkyně domáhá přezkumu v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 6. 4. 2022, č. j. X, jímž Česká

Shodu s prvopisem potvrzuje M.R.

správa sociálního zabezpečení odňala žalobkyni od 14. 5. 2022 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Ostrava ze dne 16. 3. 2022 již žalobkyně není invalidní s poklesem pracovní schopnosti pouze o 25 %.

II. Relevantní skutková zjištění

3. V roce 2021 byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
4. V lednu 2022 byla vyžádána kontrolní lékařská prohlídka stupně invalidity žalobkyně.
5. Dne 16. 3. 2022 byl posouzen zdravotní stav žalobkyně lékařem OSSZ Karviná se závěrem, že již není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Lékař stanovil pokles pracovní schopnosti žalobkyně 25 % dle kapitoly II, oddílu A, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“).
6. Na základě daného posudkového hodnocení rozhodla žalovaná v prvním stupni dne 6. 4. 2022 s tím, že žalobkyni odňala invalidní důchod od 14. 5. 2022.
7. Proti uvedenému rozhodnutí vznesla žalobkyně námitky.
8. V řízení o námitkách přezkoumal dne 16. 6. 2022 zdravotní stav žalobkyně lékař ČSSZ Ostrava, podle jehož posudku rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně představuje postižení předpokládané v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25 %; lékař tak došel k závěru, že žalobkyně již není invalidní.
9. O námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

III. Žaloba

10. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 8. 9. 2022 žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí o námitkách dle žalobkyně neodůvodňuje, proč správní úřad nepřihlédl k žalobkyní předloženým listinám. V projednávané věci byla například do spisu založena zpráva MUDr. B., která popisuje špatný zdravotní stav žalobkyně a doporučuje přiznání invalidního důchodu.
11. V roce 2021 u žalobkyně byly splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu. Logicky tak musel nyní lékař dojít k závěru, že se zdravotní stav žalobkyně zlepšil. Z podkladů, které předložila žalobkyně, ovšem nevyplývá, že by se uzdravila, právě naopak, jsou zde popsány přetrvávající obtíže a nemožnost vykonávat práci fyzioterapeuta. Žalobkyně též připomíná, že ji posudkový lékař nevyšetřoval, takže si ani nemohl učinit vlastní závěr o jejím zdravotním stavu.

12. Rozhodnutí správního orgánu má žalobkyně též za věcně nesprávné. Žalobkyně má za to, že listiny, které byly provedeny k důkazu, podporují závěr o splnění podmínek pro přiznání invalidního důchodu, MUDr. B. to uvádí doslovně. O omezeních hovoří i zpráva MUDr. Š., o neschopnosti vykonávat práci v celém rozsahu pak zpráva MUDr. B. či MUDr. F. Zdravotní stav žalobkyně se zásadně nezlepšil.
13. Z výše uvedených důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Stanovisko žalované

14. Ve vyjádření ze dne 20. 9. 2022 žalovaná za dosud zjištěného skutkového stavu setrvala na svých závěrech z rozhodnutí ze dne 18. 7. 2022.
15. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále též jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

V. Řízení před krajským soudem

16. Krajský soud zadal v průběhu řízení o žalobě vypracování posudku PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, s tím, aby se komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 18. 7. 2022.
17. Z posudku ze dne 24. 11. 2022 se podává, že posudková komise ve složení předsedkyně komise, lékaře s odborností interní lékařství a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí již nebyla invalidní. Žalobkyně byla osobně přítomna posudkovému jednání. Posudková komise shledala, že se u ní jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je karcinom prsu vlevo st. pT1cN0M0, histologicky invazivní lobulární karcinom G2 ER 100 % PR 100 %, HER 2negat KI 67 20 %, stp parciální ablaci, stp adjuvantní radioterapii, dále adjuvantní HT. Léčba ukončena v roce 2021, užívá Tamoxifen. Subjektivně se cítí dobře, axily i nadklíčkové oblasti volné, prsy bez hmatné resistance, RTG plic, mamografie a sonografie prsů, auzulin a markery bez patologie. Z míry poklesu pracovní schopnosti PK MPSV, Ostrava určila horní hodnotu doporučeného rozpětí dle kapitoly II, oddílu A, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tj 25 %. Posudková komise přihlédla k charakteru zaměstnání žalobkyně. Posudková komise MPSV Ostrava nepodřadila zdravotní postižení žalobkyně pod kapitolu II, oddíl A, položku 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť dokumentované obtíže a celkový funkční stav pro tuto diagnózu nejsou charakteristické, jde o stav v remisi, stp parciální resekci prsu, bez nutnosti terapeutického širšího zacílení. PK MPSV Ostrava potvrdila závěry lékaře OSSZ Ostrava i lékaře ČSSZ Ostrava.
18. U jednání soudu konaného dne 3. 1. 2023 žalobkyně potvrdila, že v posudku ze dne 24. 11. 2022 jsou zahrnuty veškeré lékařské zprávy a že netrpí jinými nemocemi či potížemi, než jsou uvedeny v diagnostickém souhrnu, jež považuje za úplný. Namítala, že z lékařské zprávy MUDr. B. vyplývají jiné závěry, než jsou shrnuty v posudku, nesprávně posudková komise hodnotila i RTG levého ramene ze dne 9. 5. 2022, z ortopedického vyšetření MUDr.

B. ze dne 10. 5. 2022 vyplývá, že rozsah pohybu je u ní omezen o cca $\frac{1}{2}$ a posudek je i v rozporu se zprávou z onkologie MUDr. Š. ze dne 7. 11. 2022. Žalobkyně do spisu založila písemné poznámky k danému posudku a metodiku nazvanou goniometrie.

19. Soud v návaznosti na námitky žalobkyně vyzval PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, k podání doplňujícího posudku k posudku ze dne 24. 11. 2022.
20. Z doplňujícího posudku PK MPSV Ostrava ze dne 9. 2. 2023 soud zjistil, že posudková komise zasedala ve složení: předsedkyně komise, lékař s odborností interního lékařství a tajemnice. Posudková komise MPSV Ostrava setrvala na svých závěrech ze dne 24. 11. 2022, přičemž se výslovně vyjádřila k námitkám žalobkyně; mj. k RTG levého ramene a ortopedickému vyšetření, upřesnila, že z předložených zpráv nevyplývá závažné omezení končetiny, ankylóza s nehybností či pokročilá artróza AC. Rozsahy hybnosti o závažné funkční poruše nesvědčí, stejně jakožto o omezení rozsahu pohybu o jeho polovinu. Posudková komise reagovala i na lékařskou zprávu onkologie MUDr. Š., přičemž z ní nevyplývá, že by oblasti nebyly volné a byla resistance. K léčbě Tamoxifenem PK MPSV Ostrava sdělila, že z onkologického hlediska je stav v remisi již v časovém odstupu. Léčba Tamoxifenem není indikovaná v rámci aktivity procesu (jde o jiný druh terapie než aktivní onkologická léčba).
21. U jednání soudu dne 14. 3. 2023 žalobkyně odkázala na své písemné vyjádření ze dne 12. 3. 2023 včetně příloh. Žalobkyně setrvala na svém procesní stanovisku, pročez v doplňujícím posudku nadále absenteje zdůvodnění zlepšení jejího zdravotního stavu oproti původnímu posouzení. Opětovně namítala rozpory posudku s lékařskými zprávami MUDr. Š. ze dne 7. 11. 2022, MUDr. B. a MUDr. Š., jakož i s RTG snímkem ze dne 9. 5. 2022. Rovněž žalobkyně zdůraznila na tom, že léčba preparátem Tamoxifen je posudkovou komisí zlehčována, tato léčba je dle žalobkyně tzv. adjuvantní, tedy pomocná, jejím účelem má být zabránění navrácení metastáz, konkrétně mikrometastáz, jedná se o hormonální léčbu a její aplikace je dle jejího názoru posudkově relevantní.
22. Krajský soud v návaznosti na předešlé výhrady žalobkyně zadal PK MPSV v Českých Budějovicích podání srovnávacího posudku k posudku posudkové komise MPSV Ostrava ze dne 24. 11. 2022 a doplňujícímu posudku ze dne 9. 2. 2023 s tím, nechť je náležitě specifikováno a odůvodněno, zda, proč a v jakém rozsahu u žalobkyně došlo ke zlepšení zdravotního stavu oproti původnímu rozhodnutí o invaliditě I. stupně, která je konstatována ke dni 3. 3. 2021. Krajský soud požádal PK MPSV, nechť reaguje na žalobkyní uváděné rozpory mezi závěry lékařských zpráv a jejich interpretací v posudku posudkové komise, resp. v jejím posudku doplňujícím; nechť se vyjádří a vysvětlí, zda v případě žalobkyně aplikace preparátu Tamoxifen odůvodňuje podřazení jejího zdravotního omezení pod kapitolu II, oddíl A, položku 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., resp. jaké má daná léčba dopad na funkční postižení žalobkyně.
23. PK MPSV ČR v Českých Budějovicích zasedající za přítomnosti předsedkyně komise a lékařů z oboru ortopedie i onkologie, konstatovala ve svém srovnávacím posudku ze dne 15. 5. 2023, že u žalobkyně nešlo ke dni napadeného rozhodnutí o invaliditu žádného stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně shledává následky léčby pro karcinom levého prsu. Uvedené odpovídá zdravotnímu postižení dle

kapitoly II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Toto posudkové kritérium je určeno pro stavy v kompletní remisi, zpravidla po šesti měsících po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované. Komise zvolila horní hranici, a to 25 % i s ohledem na vliv diskomfortu levého ramene, axily a prsu v souvislosti s profesí žalobkyně. Dle posudkové komise zdravotní postižení není takového stupně, závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Komise neshledává za indikované hodnocení za použití kapitoly II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. PK MPSV České Budějovice konstatovala též, že s ohledem na rozsah provedené operace uvedenému kritériu žalobkyně neodpovídala již při zjištění invalidity, na léčbě Tamoxifenem byla devět měsíců, tato léčba nebyla spojena se závažným funkčním postižením. Skutečnost, že má žalobkyně nasazenu léčbu Tamoxifenem není indikací k volbě položky 1c ani v současnosti, probíhající hormonoterapie nemá žádné významné funkční důsledky – nelze konstatovat nežádoucí a dlouhodobé závažné funkční postižení. Komise neshledala za indikované použít § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., protože žalobkyní vnímaná problematika je dána následky onkologické léčby, nejde u ní o souběh více poruch zdravotního stavu s významným funkčním dopadem. Posudková komise i při rozporech v odborných nálezech akceptovala, že žalobkyně má hybnost v rameni omezenou. Posudkově není rozhodný stupeň artrózy, ale funkce v postiženém kloubu. Pokud by byla jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena dysfunkce v levém rameni, pak by míra poklesu pracovní schopnosti byla ve výši 15–25 % dle kapitoly XV, oddílu B, položky 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ani v případě tohoto hodnocení by komise neshledávala za indikované použití § 3 citované vyhlášky. Dle posudkové komise rovněž nelze konstatovat, že by došlo oproti hodnocení ze dne 7. 4. 2021 k výraznému zlepšení zdravotního stavu, při zjišťovací prohlídce byla žalobkyně hodnocena neadekvátním posudkovým kritériem – šlo o posudkový omyl stran použití posudkového kritéria. Nenastalo zásadní zlepšení stavu, nicméně posudkově významnou pozitivní skutečností je, že nedošlo k časnému relapsu nemoci. Trvání pooperačních a postradiačních změn v oblasti prsu a axily nelze hodnotit jako zhoršení stavu, tyto změny nejsou důvodem k invalidizaci.

24. U jednání soudu dne 27. 6. 2023 žalobkyně mj. odkázala na písemné vyjádření k doplňujícímu posudku ze dne 23. 6. 2023. Setrvala na tom, že jí neměl být odňat invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

VI. Posouzení věci krajským soudem

25. O žalobě krajský soud rozhodl vycházeje ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), tj. ke dni 18. 7. 2022.
26. Krajský soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
27. Krajský soud prvně shrnuje relevantní právní úpravu a judikaturu dopadající na projednávanou věc.
28. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a)

nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

29. Soud předesílá, že rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2017, č. j. 6 Ads 285/2016-38).
30. Úkolem posudkových lékařů i posudkových komisí MPSV věcí ovšem není vyšetřování posuzovaných osob, ale pouze posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem.
31. Náležitosti posudku přitom upravuje v § 7 vyhláška o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
32. Posudek posudkové MPSV pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména

na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).

33. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav stěžovatele byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav posuzované osoby zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nescítají. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle rozhodujícího zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2022, č. j. 1 Ads 156/2021-43).
34. Úkolem krajských soudů či Nejvyššího správního soudu v přezkumném řízení je pak vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudků posudkové komise ministerstva zřejmé, že byl stav žadatele o invalidní důchod komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn. Správní soud je povinen rozhodovat na základě úplně zjištěného skutkového stavu, který je dostatečným podkladem pro jeho rozhodnutí. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost, nemůže správní soud nahradit vlastní úvahou. Nemá pro to potřebné odborné znalosti. Může si ale vyžádat doplnění posudku, vyhotovení srovnávacího posudku jinou komisí ministerstva nebo uložit vypracování revizního posudku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2021, č. j. 1 Ads 252/2020-25).
35. V posuzované věci byl zdravotní stav žalobkyně, resp. míra poklesu její pracovní schopnosti, z pohledu zákona o důchodovém pojištění, hodnocen posudkovými lékaři žalované – lékařem OSSZ Ostrava (posudek ze dne 16. 3. 2022) a lékařem ČSSZ Ostrava (posudek ze dne 16. 6. 2022), v přezkumném řízení soudním pak posudkovými komisemi MPSV ČR třikrát (posudek PK MPSV Ostrava ze dne 24. 11. 2022 a doplňující posudek PK MPSV Ostrava ze dne 9. 2. 2023, jakož i srovnávací posudek PK MPSV České Budějovice ze dne 15. 5. 2023), a to vždy s identickým závěrem, že se u žalobkyně nejedná o žádný stupeň invalidity. Závěry byly totožné též co do stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a jeho podřazení pod postižení specifikovaná v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně ve všech posudcích činila 25 %.
36. Srovnávací posudek PK MPSV ČR, České Budějovice nese všechny shora uvedené náležitosti a naplňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti; posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a

posudek nevzbuzuje žádné pochyby. V tomto posudku se posudková komise dostatečně vyjádřila k námitkám žalobkyně a k jejím onkologickým i ortopedickým obtížím.

37. Ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č. j. 5 Ads 46/2017-84, je základním předpokladem pro to, aby správní orgán i soud mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předložených lékařských posudků, jejich přezkoumatelnost, tedy mj. otázka, zda byly vypracovány za účasti odborných lékařů a zda byla hodnocena i rozsáhlá zdravotnická dokumentace ve smyslu § 8, § 4 odst. 2 a § 16b zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v relevantním znění.
38. Požadavek komplexní lékařské dokumentace je vyjádřen i v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2018, č. j. 10 Ads 248/2017-61, podle něhož soud v řízení pouze ověřuje, zda je daný posudek úplný a přesvědčivý, tedy zda se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně těch, jež namítá posuzovaná osoba, a zda je z něj zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace. Uvedené zopakoval Nejvyšší správní soud již ve výše citovaném recentním rozsudku ze dne 25. 8. 2022, č. j. 1 Ads 156/2021-43).
39. Shora naznačeným požadavkům kladeným na bezvadný posudek PK MPSV České Budějovice ve svém srovnávacím posudku dostala, zhodnotila celou lékařskou dokumentaci žalobkyně a náležitě odůvodnila, které postižení zakládá její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, resp. které z vícera postižení je vzato za jeho rozhodující příčinu (§ 2 odst. 3 vyhlášky); dále se posudková komise podrobně zabývala funkčními dopady zdravotních onemocnění žalobkyně. Ze srovnávacího posudku se rovněž podává, že posudková komise vycházela při jeho vypracování z kompletní zdravotní dokumentace praktického lékaře a ze všech žalobkyní doložených lékařských nálezů.
40. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí představuje podle posudkové komise následek léčby po karcinomu levého prsu, což je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které posudková komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti (z rozmezí 15 % - 25 %) na horní hranici, tj. 25 %.
41. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil toliko 25 %, kterýžto závěr jednoznačně vyplývá ze srovnávacího posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti, jak odůvodněno výše, nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalších lékařů – onkoložky, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně a ortopeda.
42. PK MPSV České Budějovice se ve srovnávacím posudku dostatečně a přezkoumatelně vyjádřila i k ortopedickým potížím žalobkyně s levým ramenem (viz bod 18 tohoto rozsudku). Uzavřela, že kdyby byla jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena dysfunkce v levém rameni, pak by míra poklesu pracovní schopnosti byla ve výši 15–25 % dle kapitoly XV, oddílu B, položky 3b přílohy k vyhlášce

č. 359/2009 Sb. Ani v případě tohoto hodnocení by komise neshledala za indikované použití § 3 citované vyhlášky.

43. K namítanému zlepšení zdravotního stavu či k jeho „nezměnění se“ musí krajský soud poukázat na str. 7 srovnávacího posudku, kde PK MPSV České Budějovice výslovně uvedla, že nedošlo oproti hodnocení ze dne 7. 4. 2021 k výraznému zlepšení. Tím, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně nyní činí 25 %, automaticky neznamena, že výrazně došlo ke zlepšení jejího zdravotního stavu. Dle závěrů posudkové komise byla žalobkyně již při zjišťovací prohlídce hodnocena neadekvátním posudkovým kritériem – šlo o posudkový omyl stran použití posudkového kritéria. Hodnocení zdravotního stavu při zjištění invalidity neodpovídalo kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a to i s ohledem na rozsah provedené operace.
44. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně či její právní zástupce. Je třeba zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočtení procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu, což je i případ souzené věci, nelze brát v úvahu to, že žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
45. Žalobkyně u ústního jednání dne 3. 1. 2023 i dne 27. 6. 2023 potvrdila, že jinými nemocemi či potížemi, než které jsou uvedeny v diagnostickém souhrnu na straně druhé posudku ze dne 24. 11. 2023 a 15. 5. 2023, netrpí, protože jsou v těchto posudcích zahrnuty veškeré její lékařské zprávy.
46. Krajský soud závěrem uvádí, že nevyhověl návrhu žalobkyně na doplnění dalšího dokazování vypracováním znaleckého posudku. Krajský soud neshledal potřebu přikročit k dalšímu doplnění dokazování, neboť považuje vypracování znaleckého posudku za nadbytečné, neboť posudková komise MPSV České Budějovice svým posudkovým závěrem hodnotila zdravotní stav žalobkyně totožně jako lékař OSSZ Ostrava, lékař ČSSZ i PK MPSV Ostrava. Posudek posudkové komise MPSV České Budějovice považuje krajský soud za úplný, správný, přesvědčivý a nemá důvody s jeho závěry jakkoliv polemizovat.
47. Jelikož u žalobkyně k datu 18. 7. 2022 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, pokud napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 6. 4. 2022, jímž byl žalobkyni invalidní důchod odňat.

VII. Závěr a náklady řízení

48. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
49. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (§ 60 odst. 2 s. ř. s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Ostrava 27. června 2023

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně